

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษานโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารและยาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และการนำไปปฏิบัติ 2) เปรียบเทียบ นโยบายและแผนงานการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารและยาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 และ 9 โดยข้อมูลได้จาก 2 ส่วนคือ จากเอกสาร งานวิจัย สรุปผลจากการประชุมวิชาการด้านสาธารณสุขต่าง ๆ และได้จากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้รับผิดชอบดูแลงานเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุขของสำนักงานสาธารณสุขเชียงใหม่ และตัวแทนองค์กรเอกชนของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่

ผลการศึกษาพบว่าได้มีการนำนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารและยาไปปฏิบัติทั่วทั้งประเทศ โดยผู้ปฏิบัติงานมีความคิดเห็นที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามนโยบาย แต่ยังมีผลกระทกด้านอาหารและยา และการประกอบการของผู้ประกอบการบางส่วน ที่มีคุณภาพมาตรฐานต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดในนโยบาย การคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่บรรลุผลในด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร การควบคุมการโฆษณาและการขายตรง นอกจากนี้ผู้บริโภคยังไม่มีการรวมตัวกันในการสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐ ตัวแทนผู้บริโภคมีความคิดเห็นว่าการดำเนินการของผู้ปฏิบัติงาน ตามนโยบายในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารและยายังไม่บรรลุผล โดยใช้เกณฑ์การได้รับการคุ้มครองตามสิทธิผู้บริโภคในการประเมิน สำหรับความแตกต่างของนโยบายในแผนฯ 8 และแผนฯ 9 พบว่าแผนฯ 9 เน้นการส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภคมากขึ้น โดยพัฒนาระบบการให้ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ และพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน ในส่วนของผู้ปฏิบัติงานและผู้แทนกลุ่มผู้บริโภคได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่พบในแผนฯ 8 คือ ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการประสานงาน ด้านกำลังคนและอัตราเจ้าหน้าที่ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการควบคุมดูแลคุณภาพมาตรฐานและสนับสนุนผู้ประกอบการ

ABSTRACT

177669

The objectives of this study were 1) to study of policy on food and drug consumer protection and its implementation in the 8th National Economic and Social Development Plan. 2) to compare food and drug consumer protection policies and action plans between the 8th and 9th of National Economic and Social Development Plan. The sources of information were from related documents, research papers, and conclusion of public health academic conferences. The information was also collected from an in-depth interview with a public health officer responsible for food and drug consumer protection of Chiang Mai Provincial Public Health Office and a representative of a private consumer's rights organization in Chiang Mai Province.

It was found that the policy on food and drug consumer protection were implemented throughout the country. In the operational officer opinions, he could work following the policy, but some entrepreneurs and some food and drug products were under standard from the target criteria in the policy. The implementations were not achieved in the areas of information provided, controlling in advertising and direct sales while the consumer organization had not enough empowerment to strengthen the Food and Drug consumer protection policies. By using the criteria from consumer rights aspects to evaluate the implementation of food and drug consumer protection policies, the consumer representative had the opinion that the implementations were not successfully performed. Among the difference of policy between the 8th and the 9th National Economic and Social Development Plan. The 9th National Economic and Social Development Plan was more focused on consumer protection through developing health information system and improving people participation. The operational officer and the consumer's private organization representative suggested that the 8th National Economic and Social Development Plan should be improved in the areas of law enforcement, cooperation, manpower in the operational office, information, standard quality controlling and entrepreneur's support.